

Sygn. akt II CZ 56/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W. B.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko - Własnościowej "J."

w P.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 sierpnia 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie o kosztach zawarte w pkt 3 wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 21 grudnia 2010 r.,

oddala zażalenie i zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w sprawie z powództwa W. B. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej „J.” w P. o zobowiązanie, wyrokiem z dnia 21 grudnia 2010 r. zmienił zaskarżone orzeczenie poprzez oddalenie powództwa (punkt 1), oddalił apelację powoda (punkt 2) oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej (punkt 3).

Postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego zaskarżyła pozwana, zarzucając naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 49¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn. Dz.U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1116 ze zm. – przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a także naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie oraz § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1349 z późn. zm. – dalej rozporządzenie) poprzez jego błędne zastosowanie. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 3634 zł oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie i przyznanie mu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Art. 49¹ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, dodany ustawą z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 125, poz. 873,) w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonego orzeczenia stanowił, że: „Osoba, która na podstawie ustawy może żądać ustanowienia prawa odrębnej własności lokalu, w razie bezczynności spółdzielni może wystąpić do sądu

z powództwem na podstawie art. 64 Kodeksu cywilnego w związku z art. 1047 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego. Pozew wolny jest od opłaty sądowej, zaś koszty postępowania sądowego pokrywa spółdzielnia”.

W judykaturze wskazano, iż art. 49¹ ustawy o spółdzielniach przesądzając, że koszty postępowania sądowego pokrywa spółdzielnia, wprowadza odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik procesu, która oznacza, że strona, która sprawę przegrała, zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu (por. postanowienie SN z dnia 3 lutego 2010 r., II CZ 90/09, Biul. SN 2010/4/13). W konsekwencji w sprawie z powództwa osoby, o której mowa w art. 49¹ ustawy o spółdzielniach, bez względu na jej wynik koszty poniesione przez strony pokrywa pozwana spółdzielnia. Wskazał na to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 czerwca 2010 r., II CSK 51/10. Nie ma przy tym znaczenia z jakich względów strona przegrała sprawę. W konsekwencji Sąd prawidłowo zastosował 49¹ ustawy o spółdzielniach i nie naruszył art. 98 § 1 k.p.c. Sąd nie dopuścił się również naruszenia § 6 pkt 7 rozporządzenia, albowiem obliczył należne pełnomocnikowi wynagrodzenie od wartości przedmiotu zaskarżenia oznaczonej na kwotę 270 000 zł. Taką samą wartość przedmiotu zaskarżenia strona pozwana wskazała w swojej apelacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji. Z uwagi na wynik postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy zasądził o strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 600 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym, w oparciu o § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z art. 98 k.p.c.